MASARYK MEMORIAL INSTITUTE

nový domov 2.0

Canada's Czech and Slovak Newsletter published by Masaryk Memorial Institute.
Zpravodaj Čechů a Slováků v Kanadě.

Issue 04 / October 2021

Masaryk Memorial Institute is a Canadian non-profit organization based in Toronto, Ontario that has been serving Canadians of Czech and Slovak origin since 1945.

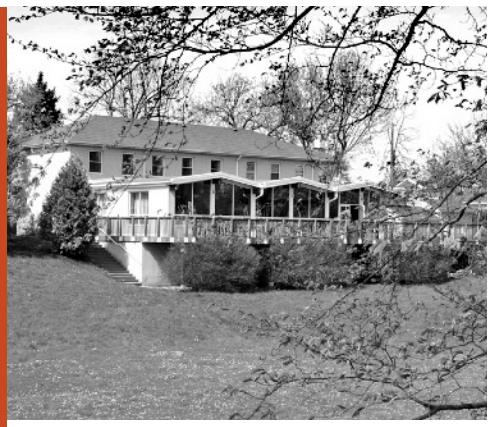

THE NOCTURNES IN THE CITY SERIES RETURNS TO TORONTO WITH IN-PERSON CONCERTS

by Martina Tomšů

After almost twenty months of silence, Nocturnes in the City is pleased to invite you to the in-person concert of internationally acclaimed violinist Ivan Ženatý, and accompanying pianist David Kalhous. The program will feature works of Antonín Dvořák, Bedřich Smetana, Josef Suk, Johannes Brahms and Johann Sebastian Bach.

Ivan Ženatý and David Kalhous have gained recognition both in Europe and on the American continent. Mr. Ženatý has taught at the prestigious Cleveland Institute of Music, and at the Royal Academy of Music in Copenhagen. In the Fall of 2019, Mr. Ženatý was invited to join the faculty of the Hochschule fur Musik in Dresden. He is appreciated for his taste, style and

Continue Reading.....Page 3

Řeka Vltava u Krňan | Photo Credit: Pixabay

VÁCLAV HAVEL BY SE 5. ŘÍJNA DOŽIL 85 LET

by Petr Buriánek

Dne 5. října jsme si připomněli nedožité 85. narozeniny Václava Havla (1936 – 2011), posledního československého a prvního českého prezidenta (1989 – 2003), jedné z nejvýraznějších a nejznámějších osobností moderních českých i světových dějin.

Václav Havel se začal veřejně a společensky angažovat již v 60. letech 20. století, kdy došlo v tehdejším komunistickém Československu k postupnému uvolňování cenzury a politického dohledu. Tehdy se také proslavil doma i v zahraničí některými svými divadelními hrami psanými především pro Divadlo Na zábradlí. Po okupaci Československa v roce 1968 mu byla jakákoliv veřejná i publikační činnost znemožněna a v 70. a 80. letech minulého století byl pro svůj občanský postoj komunistickým režimem několikrát vězněn. Byl jedním z iniciátorů a zakladatelů Charty 77 a dalších neformálních opozičních a občanských sdružení. Postupně se tak stal vůdčí osobností odporu proti totalitní moci v Československu a také ve střední Evropě.

Po demokratických změnách ve střední a východní Evropě v roce 1989 byl zvolen prezidentem Československa, v jehož čele stál až do léta 1992, a po vzniku samostatné České republiky se stal na dvě období i jejím prvním prezidentem.

Continue Reading.....Page 4

"Život je radostná spoluúčast na zázraku bytí."

Photo Credit: Miloš Fikejz

EDITORIAL

Měsíc říjen je bohatý na mnohá výročí, ať už veselá nebo ta smutnější. Dne 5. října jsme si připomněli výročí úmrtí posledního československého a prvního českého prezidenta Václava Havla. Zamyšlení nad jeho odkazem nám na stránky zpravodaje přináší Petr Buriánek, současný generální konzul ČR v Torontu a poradce prezidenta Václava Havla v letech 1994 - 2002. Připomínat si osobnosti, jako byl pan prezident je důležitější než kdy dříve, protože jak píše Petr Buriánek: "Václav Havel je symbolem a inspirací pro všechny, kdo usilují o svobodu, demokracii a lidskou důstojnost, a to všude na světě."
Koncem měsíce, a to 28. října oslavíme 103. výročí založení samostatného společného státu Čechů a Slováků - Československa. Velvyslanectví České republiky tímto zve na oslavu výročí, které bude mimo jiné spojeno s uctěním památky malíře Alfonse Muchy. Akce se koná v online prostoru. Setkáte se zde se zajímavými hosty a shlédnete dokumentární film Svět podle Muchy českého režiséra Romana Vávry.
Rubrika "Meet MMI Member" je tentokrát věnována panu Josefu Čermákovi, významné osobnosti české a slovenské krajanské komunity, který nás navždy opustil dne 20. září. Vzpomínáme s úctou!
Hudebně poetická skupina Skvosty pod vedením režisérky a scénáristky Olgy Turok a za finanční podpory Českého a slovenského sdružení v Kanadě připravuje film Putování za sv. Cyrilem a Metodějem. O tom, jak jde natáčení, nám vypráví sama režisérka ve svém článku.
I přesto, že naši společnost stále podrobuje zkoušce pandemie, Nocturnes in the City se vrací do Toronta a první ze série koncertů se představí 31. října. Neváhejte si rezervovat vstupenky!
Říjnový zpravodaj také přináší rozhovor se zakladatelkou československé Montessori školky v Calgary. O její cestě a konceptu se dozvíte v krátkém rozhovoru, který zpravodaji poskytla.
To vše a mnoho dalšího čtení ze světa české a slovenské krajanské komunity v Kanadě Vám přináší tým Masarykova institutu.
Příjemné čtení!

Martina Tomšů, editor

"No man is an island, entire of itself; every man is a piece of the continent, a part of the main. If a clod be washed away by the sea, the homeland is less."

- John Donne

WHY BECOME A MEMBER

by Monika Faltejsek

What does it mean these days to have a membership to something? It seems like every national franchise, from coffee and burgers to on-line shopping claims that membership has its advantages. Like many people during this pandemic, I have questioned my own values (ok and my sanity too) more so these last 18 months than ever in my life.

So what do I value? I value my Czech origin and rich heritage. I value that I can speak the language (albeit not perfectly) and know many wonderful recipes. I also value the wonderful community and connection that I have to my heritage. That is why I became a member of Masaryk Memorial Institute.

Anyone who is interested in Czech and Slovak culture, language and history can become a member of MMI. New members must be sponsored by two existing members in good standing, and be approved by a vote at a board meeting.

So why should you become a member?

For a truly nominal cost of $20 per year, these annual membership dues contribute to:

- Maintaining the outstanding Masaryktown park in which many events are held (with more to follow post-pandemic outcomes);
- Providing Czech language classes to the youth of the community;
- Scholarships for the Czech and Slovak community; and
- Providing cultural events to entertain the community.

And in addition to the above, members receive discounts at all of our MMI events.

MMI is interested in attracting new members who would like to contribute to the cultural and social life of the Czech and Slovak community. If you would like to become a member, please fill out an application form and mail or email it to the MMI office:

Masaryk Memorial Institute Inc.
450 Scarborough Golf Club Rd.
Toronto, ON M1G 1H1

Email: office@masaryktown.ca

Možná se ptáte, o jaké republice sním. Odpovídám: o republice samostatné, svobodné, demokratické, o republice hospodářsky prosperující a zároveň sociálně spravedlivé, zkrátka o republice lidské, která slouží člověku, a proto má naději, že i člověk poslouží jí. O republice všestranně vzdělaných lidí, protože bez nich nelze řešit žádný z našich problémů – lidských, ekonomických, ekologických, sociálních a politických.

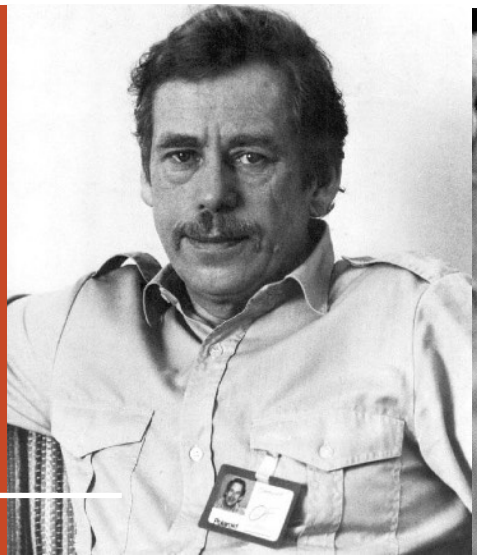

Myslím si, že není zapotřebí se příliš rozepisovat o tom, kým byl Václav Havel, jak mimořádnou osobností se stal a jak zásadním způsobem přispěl ke změnám v naší zemi a v celé Evropě po roce 1989. Rád bych dnes připomněl jeho vztah k našim krajanům v zahraničí, a to v souvislosti s jeho dvěma návštěvami Kanady v únoru 1990 a v dubnu 1999.

Měl jsem to štěstí, že jsem v dubnu 1994 nastoupil do zahraničního odboru Kanceláře prezidenta republiky a pracoval zde až do podzimu roku 2002. Mohl jsem být Václavu Havlovi nablízku a od roku 1997 ho i doprovázet na většině jeho zahraničních cest. Byl jsem přítomen jeho setkáním se zahraničními partnery, a to včetně opravdu světových státníků. Mohl jsem tak vnímat a být svědkem toho, jakého respektu, ocenění a vážnosti se Václav Havel těšil u svých partnerů v Evropě, severní Americe i jinde ve světě. Havel procestoval všechny světové kontinenty, snažil se poznávat a pochopit odlišnosti jednotlivých kultur, náboženství i tradic. Zároveň ovšem vyzdvihoval to, co dle jeho názoru mají mít všichni společné - úctu ke člověku, jeden k druhému, respekt k lidským právům.

V únoru 1990, krátce poté, co se stal prezidentem, navštívil Václav Havel Kanadu a během své návštěvy měl možnost promluvit i k českým a slovenským krajanům v Torontu. Bylo to jeho první setkání s touto krajanskou komunitou a on proto cítil potřebu ji nejen oslovit, ale i poděkovat za vše, co krajané pro svou původní vlast učinili, že usilovali o její svobodu, návrat demokracie i o udržení a rozvoj naší kultury a národních tradic. Dovolím si citovat z jeho tehdejšího projevu: *„Pokud vím, ještě nikdo Vám jménem Československa nepoděkoval za vše, co jste udělali pro jeho svobodu a dobré jméno ve světě. Jsou mezi Vámi lidé, kteří obětovali svobodě našich národů dlouhá léta života, strávená ve*

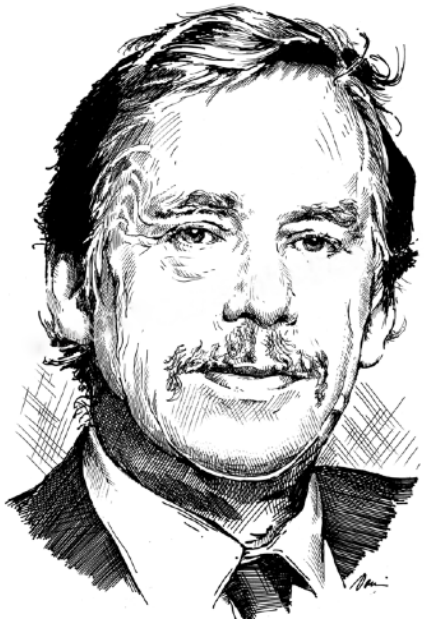

věznicích. Jsou mezi Vámi lidé, kteří byli v různých dobách doslova vyhnáni ze své vlasti a odříznuti od svých nejbližších, s nimiž se mnohdy nemohli po dlouhá léta vidět, natož jim pomoci, když byli doma pronásledováni - často jen a jen proto, že mají příbuzné v zahraničí. Jsou mezi Vámi další, kteří museli v neznámé cizině začínat od nuly. Jsou mezi Vámi mnozí, kteří po léta bojovali za lidská práva v Československu a upozorňovali svět na jejich porušování.“

Byl jsem později osobním svědkem řady setkání, která měl Václav Havel během svých cest s představiteli české komunity žijící v zahraničí a bylo jich opravdu hodně, ať už v Evropě nebo v severní, jižní Americe, v Austrálii i na Blízkém Východě. Byl vnímán absolutní většinou našich krajanů velmi pozitivně, jako záruka svobodného a demokratického vývoje České republiky, ale také jako někdo, kdo rozuměl jejich problémům, pocitům a právům. Zasazoval se o to, aby jim byla naše země otevřena, abychom byli schopni propojit ke společnému užitku oba světy, doma i za hranicemi.

Nebylo to vždy jednoduché a Havel si byl dobře vědom určité mentální zdrženlivosti či neochoty doma v České republice pochopit situaci těch, kteří odešli, často museli odejít, a žili v zahraničí. Nicméně on sám ten vzájemný vztah vnímal jednoznačně a dovedl ho i tak vyjádřit: „*Chápeme Vás všechny bez rozdílu jako integrální součást našich národů, chceme mít s Vámi trvalé a novým obsahem naplněné spojení, cítíme ve Vás své sestry a bratry a byli bychom šťastni, kdybyste tak cítili i Vy nás.*“

Během své druhé návštěvy Kanady v roce 1999, bylo to několik dnů poté, co se zúčastnil summitu NATO ve Washingtonu, kde zastupoval Českou republiku již jako plnohodnotného člena Aliance a tedy také spojence Kanady, měl možnost promluvit v Ottawě v kanadském federálním parlamentu a také se sejít s krajanskými komunitami ve Winnipegu a právě v Ottawě.

Byla to tehdy pro něj příležitost i trochu shrnout, co se za těch devět let podařilo a co bylo ještě otevřené a čemu bylo zapotřebí věnovat další úsilí a pozornost. Na jedné straně se toho mnoho změnilo a podařilo: *„Za těch devět let bezpočet našich exulantů, krajanů buďto se vrátilo zpátky, přestěhovalo k nám a vše, co se naučili, co načerpali v cizině, nyní využívají ve prospěch české společnosti, na školách, podnikají.“* Zároveň ho mrzelo, že i nadále se nenaplnilo to, co dle jeho názoru Česká republika jako stát, ale často i společnost, tehdy ještě svým krajanům ve světě dlužila. Snad se dá říci, že dnes po více než dvaceti letech od jeho návštěvy, jsme už zase o mnoho dále, i když ještě ne vše je vyřešeno tak, jak bychom si asi přáli.

Václav Havel se již za svého života stal celosvětově uznávaným politikem, spisovatelem a ochráncem lidských práv. I po svém úmrtí je stále symbolem a inspirací pro všechny, kdo usilují o svobodu, demokracii a lidskou důstojnost, a to všude na světě. A těch zemí, kde se toho všeho nedostává, je stále bohužel mnoho.

Petr Buriánek je generálním konzulem ČR v Torontu, v letech 1994 - 2002 působil jako poradce prezidenta Václava Havla

UPCOMING EVENTS

Oct 17 | 10am - 2pm | In-person
Outdoor Fall Market
MMI Park, Scarborough Golf Club Road, Toronto
Click here.

Oct 17 | 3pm - 5pm ET | Virtual
Cooking Class - Langos and Mushroom Soup
Masaryk Memorial Institute,
$10 members/ $20 non-members.
Click here.

Oct 17 | 1pm - 2:30 pm ET | Virtual
New Czech Fiction - Petra Hůlová & Kateřina Tučková in Conversation with Their Translators
Czech Centre in New York,
Free
Click here.

Oct 21 | Virtual
Slovak Matchmaking Fair 2021
Slovak Embassy in Canada
Register here.

Continuation from Page 1

THE NOCTURNES IN THE CITY CONCERT SERIES RETURNS WITH ITS FIRST IN-PERSON CONCERT ON OCTOBER 31

captivatingly beautiful tone; and with his exceptionally rich repertoire, he is a frequent guest artist to many international orchestras. His engagements also include solo recitals and chamber music collaborations. He resides near Prague in the Czech Republic.

David Kalhous is currently Associate Professor of Piano at the Florida State University College of Music. His wide-ranging repertoire spans three centuries. He is equally at home with music of Scarlatti and Bach, Beethoven and Chopin, and Ligeti and Feldman. David Kalhous' interest in 20th century and new music has resulted in close collaboration with many European and American composers. David Kalhous resides in New York City.

Nocturnes in the City concert series presents a unique opportunity for the Czech and Slovak Community to meet Czech and Slovak musicians in Toronto. In the past 20 seasons, the organizer Dr. Miloš Krajný and his team presented internationally renowned musicians and artists such as Zemlinský, Panocha and Pražák quartets, opera singers Eva Urbanová, Zdeněk Plech, Gustav Běláček, pianists Slávka Vernerová-Pěchočová, Emil Viklický, Antonín and Karolína Kubálek, and more.

Like all other cultural events, the Nocturnes in the City concert series was affected by the Covid-19 pandemic. “The Czech and Slovak Dixieland that we featured in February 2020 was the last Nocturnes in the City concert. Musicians mostly of Czech or Slovak origin played a fantastic set of pieces from the early period of jazz. The concert was a great success! Unfortunately, the concerts of pianist Radka Hanáková and violinist Ivan Ženatý’s were both cancelled, but I am happy to welcome Mr. Ženatý back this year. The upcoming Toronto concert is his fifth appearance in the Nocturnes in the City.” says Dr. Miloš Krajný.

The concert will be held with the financial support of the Consulate General of the Czech Republic in Toronto, observing the celebrations of the establishment of independent Czechoslovakia on October 28, 1918.

The event will take place in person.

Admission fee: $25

Due to the limited seating capacity, please, call 416 481 7294 to register for the event.

Proof of Vaccination is required.

The concert will take place in the Church of St. Wenceslas, 496 Gladstone Ave, Toronto on October 31, 2021 at 5pm.

https://www.ivanzenaty.com/
http://www.davidkalhous.com/english

ROZHOVORY SE ZAJÍMAVÝMI OSOBNOSTMI

V MONTESSORI ŠKOLCE V CALGARY SE MLUVÍ ČESKY

Lucie Shamberger je maminka, oděvní designérka, podnikatelka a investor žijící přes sedm let v Kanadě. V roce 2020 založila Montessori školku Petitlab v Calgary, kde také se svojí rodinou v současné době žije. O školce, Montessori pedagogice a dalších svých aktivitách si Lucie povídala s redaktorkou Martinou Tomšů.

Photo Credit: PetitLab

„Učitelé v Montessori škole musí být především hraví.“

- Lucie Shamberger

Lucie, jak vznikl nápad založit Montessori školku pro československou komunitu v Kanadě?

Na začátku vzniku celého projektu Petitlab jsem byla já, můj manžel Jakub a naše dcera Frances. Potřebovali jsme školku pro naši dceru, a tak jsme začali hledat. Hledání bylo mírně frustrující. Oproti Česku nemá Kanada žádnou státní formu jeslí a školek a vše v nabídce bylo velmi drahé, nebo kvalita servisu a zázemí ani zdaleka neodpovídala našim představám. Naší Frances byly tři roky, a i když jsem od jejího narození měla možnost pracovat na svých projektech a z povahy mojí práce jsem nemusela dávat dceru do školky, nastal čas, aby se začala zapojovat do kolektivu a byl jí inspirací i někdo jiný než my sami. Otázkou však bylo, jaké místo zvolit. Opravdu kvalitní školky mají čekací seznamy i na rok dopředu a stojí 2000 CAD na měsíc a víc. Zásadním kamenem úrazu se ukázalo být jídlo. V Kanadě není zvykem, že ke školce patří jídelna, kde se o jídlo někdo zodpovědně a s patřičným vzděláním o výživě stará. Seděli jsme tedy s manželem Jakubem nad sklenkou vína a říkali si, že přece Frances nemůže zůstat do školního věku doma. A najednou jsem to viděla úplně jasně. Bylo rozhodnuto - zkusíme otevřít naši vlastní školku pro děti z československé komunity žijící v Calgary. Tím začal ohromný pracovní maraton, který jsme si do té doby neuměli představit, protože jsme nic podobného předtím nedělali.

Školku jste nakonec otevřeli, ale do toho přišla kovidová pandemie. Jak jste se se situací vyrovnávali?

Školka ještě nefunguje ani dva roky a již má za sebou opravdu dobrodružný příběh. Začali jsme oslovováním komunity a zjišťováním reálného zájmu. Vše šlo celkem dobře a my měli pro začátek několik rodin, které o školku projevily zájem a přislíbily účast na našem projektu. Následoval výběr personálu, nemovitosti, budování všech potřebných nastavení jako například ceníky, grafické vizuály projektu, nastavení standardu péče o děti, jídelníčky a nekonečná spousta dalších věcí, které byly nutností. No a tři týdny po otevření, přišla globální pandemie. Jednoho dne si rodiče přišli pro děti a jeden po druhém nám říkali: „Zítra už nepřijdeme. Přišli jsme dočasně o práci a nevíme co bude dál.“ Naštěstí se nám to podařilo nějak ustát. Petitlab je soukromá školka a jelikož se jedná o předškolní výuku, zůstali jsme otevření po celou dobu pandemie. V současné chvíli máme ve školce 11 dětí.

Mohla bys našim čtenářům přiblížit, jak to ve Vaší školce funguje?

Jsme koncept péče o děti inspirovaný mimo jiné metodou vzdělávání Marie Montessori. Staráme se o děti ve věku od jednoho roku do předškolních let. Naše děti nejsou rozděleny do skupinek podle věku, ale jsou všechny neustále spolu. S dětmi trávíme každý den čas venku, a to celoročně. Zastaví nás jen mrazy pod -15°C, hustý dým z požárů kanadských lesů, ale jinak ne mnoho dalších situací je skutečnou překážkou. Naše školka sídlí v malém domku se zahradou, která je oázou pro spoustu aktivit. Máme vlastní pískoviště, malé hřiště, v létě bazén a záhonky, na kterých zahradničíme. Chodíme ale i mimo náš domeček na hřiště či do nedaleké ZOO. Děti od tří let bereme do hor na projížďky na koních. Součástí našeho programu je zaměření se na hledání a rozvíjení individuálního talentu každého z dětí. Děti jsou zapojené do domácích prací, učí se uklízet, pomáhat na zahradě i v kuchyni. Každé z dětí se například učí po obědě odnést své nádobí. Snažíme se udržovat relativně malé množství hraček. Ty jsou převážně dřevěné a děti se díky nim učí novým dovednostem. Líbí se nám minimalistický koncept, který dětem do života přináší i nudu. Právě díky nudě děti samy od sebe staví bunkr, nebo celou místnost přestaví na opičí dráhu. Vymýšlí své vlastní příběhy, které režírují a účinkují v nich. Je to nekonečná řada interakcí, které se do našich dětí otisknou napořád. Ve školce se mluví česky případně slovensky. Cílem je, aby děti neztratily svůj rodný jazyk. Ze zkušeností víme, že takhle malé děti obklopené anglicky mluvící komunitou češtinu postupně ztratí.

Jaký musí učitel být, aby mohl učit v Montessori škole? Jak jste hledali paní učitelky do Petitlab?

Paní učitelky jsme našli v České republice přes inzerát. V současné chvíli máme dvě, z nichž jedna vyučuje děti také hru na flétnu a piano. Druhá z nich má mimo jiné vystudované herectví. Rovněž hraje na několik hudebních nástrojů, dělala balet, latinské tance, a hlavně je hravá. A to je pro práci s dětmi důležité - být hravý. Myslím si, že to je zásadní. Když u těchto pedagogů není hravost, tak je napojení na děti složité.

V současné době jsme svědky toho, jak děti sedí doma před počítačem a studují online. Jak se díváte na online výuku? Jak by se asi Maria Montessori dívala na výuku online?

To je zajímavá otázka. Já si myslím, že by byla možná pro, protože byla ve své době inovátorkou, ale pravděpodobně by byla pro pouze za určitých podmínek. Je ale také pravdou, že Marie Monterssori zdůrazňuje, že se má následovat to, co dítě chce. No a kdyby bylo na naší dceři, tak se pořád jen dívá na pohádky. Možná tedy už dávno neděláme Montessori, protože u nás ve školce nemáme žádnou obrazovku a doma se snažíme naší dceři dobu před obrazovkou omezit co nejvíce.

Kontaktní údaje:

Founder:

Lucie Shamberger
+1 403 464 5950
lucie.shamberger@gmail.com

Otvírací doba Petitlab:
PO-PÁ 7am-6pm

Školka je otevřená po celý kalendářní rok a zavíráme jen ve státní svátky.

Možnosti a cesta přihlášení:

Do naší školky je možné přihlásit děti v průběhu celého roku. Dítě je možné přihlásit i s předstihem, například půl roku před nástupem. Další možností je přihlásit dítě na waiting list a to bez poplatků.

FB: https://www.facebook.com/PetitLabCeskoslovenskaSkolka

Photo Credit: PetitLab

Kromě toho, že jsi ředitelka školky, podnikatelka a oděvní designérka, máš také řadu dobrovolnických aktivit pro československou komunitu v Calgary. Můžeš shrnout, čím vším se ještě zabýváš?

Společně s projektem Petitlab pořádám pro holky z komunity „Kruhy žen“ na různá témata. V minulosti jsem třeba organizovala seminář na téma První porod v Kanadě nebo Sex po porodu, což je tady často velmi tabuizované téma. Před pandemií jsem také pořádala MIMIWEDNESDAYs pro maminky s novorozenci. Hlavní myšlenkou bylo vytvořit pro ně bezpečné místo, kde se mohou setkávat a sdílet, co je pro jejich život právě aktuální. No a kromě toho teď rozbíhám svůj nový web se svatebními doplňky. Mám připravenou svou první kolekci, která se vyrábí ručně v Jablonci nad Nisou. Mám navrženou i kolekci svatebních šatů a tuto aktivitu snad začnu rozvíjet v následujících dvou letech. ◆

SOKOL GYMNASTIC ASSOCIATION OF TORONTO

Job opportunity

We are a community based recreational gymnastic club, with the title Sokol Gymnastic Association of Toronto, who are seeking male/female coaches to teach gymnastics for an age group between 6 – 15 years. You would need to have NCCP certification of Level 1 or 2.

Our classes take place at the Trix Acro Gym - 601 Magnetic Dr Unit #21, North York, ON M3J 3J2 on Saturdays from 5:15pm – 7:15pm. In addition we organize competitions once a year in May and have other community based events.

We are looking for someone who is enthusiastic, and eager to teach gymnastics to our youth. This is a great opportunity to enhance your resume.

If interested please contact Iva Adamo at ivaadamo@gmail.com

Police check is mandatory. Wages are negotiable.

Please have a look at our website www.sokolcanada.ca

MORE UPCOMING EVENTS

Oct 24 | 9am | In Person
Sokol Run 2021
Mooney's Bay Park, Ottawa
Registration $14
Click here.

Oct 28 | 8pm ET | Virtual
Czech National Day in Canada - Honouring Alphonse Mucha
Embassy of the Czech Republic in Ottawa
Free
Click here.

Oct 31 | 5pm | In Person
Nocturnes in the City Concert - Violinist Ivan Ženatý and Pianist David Kalhous
St. Wenceslaus Church, Toronto
$25
Click here.

FALL COLOURS

by Michaela Hoferica

The fall season is here, and for a few weeks starting in October, Toronto's parks and ravines are set ablaze with gorgeous yellows, oranges and reds. It's a wonderful time of year for nature-lovers to explore the city.

Here are our top five picks for places to see the beautiful autumn colours:

Scarborough Bluffs

Something special happens when the trees change colour in the Scarborough Bluffs, with the beautiful blue water of the lake and dramatic landscapes. Here, the fall colours can be enjoyed from the beach or on one of the hiking trails.

Evergreen Brick Works

Located in the Don Valley, Evergreen Brick Works is a fun, urban playground for families, surrounded by gorgeous fall foliage. There are also lovely nature trails and a Saturday farmers' market.

The Don Valley

The Don Valley ravine system extends further north than most people realize. Crothers Woods and the Brick Works are beautiful spots to see fall colours, but so too are Taylor Creek, Sunnybrook Park, Edwards Gardens, and the East Don Parkland.

Glen Stewart Ravine

The Glen Stewart ravine is a hidden forest escape in the middle of Toronto and explodes with colour in mid October. It is one of the best places to take a walk in the city.

High Park

Almost everyone knows of High Park as a destination for fall foliage. And there is so much more to do here beyond hiking the trails – a zoo, playgrounds, feeding ducks in the ponds - that you can spend the whole day here.

Masaryktown Park

A hidden gem in Scarborough, Masaryktown's 22-acre parkland is privately-owned yet open to the public. The stunning landscape of open fields and wooded areas is a lovely, peaceful place for a family stroll, surrounded by stunning autumn colours. Facilities also include a children's playground, picnic areas with BBQs, public washrooms and convenient parking. Picnics of over ten people require reservations (416 934-9354).

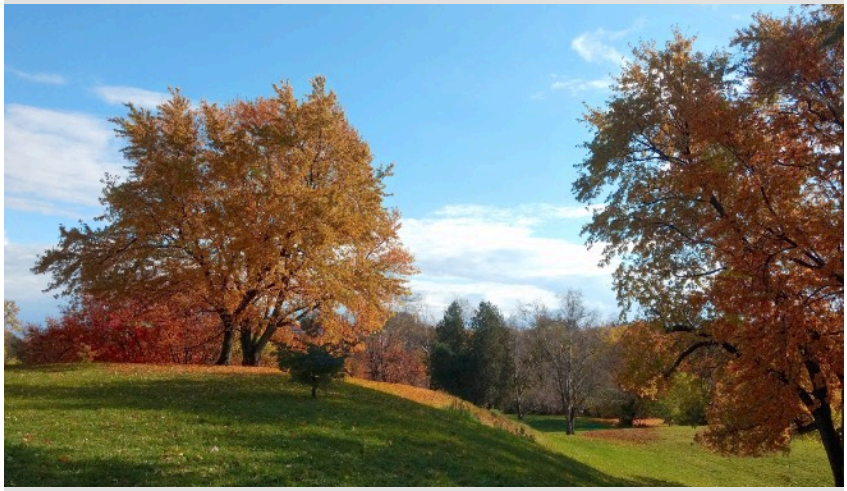

Masaryk Park | Photo Credit: MMI

OSLAVY NOVODOBÉ STÁTNOSTI V OTTAWĚ

Bořek Lizec, velvyslanec ČR v Kanadě

Čechokanaďané v albertské Praze s velvyslancem Bořkem Lizcem, jeho manželkou Kateřinou Lizcovou Kulhánkovou a poslancem Kanadského parlamentu Damienem Kurke | Photo Credit: Bořek Lizec

Vážení čtenáři,

dovolte, abych na úvod poděkoval redakci Nového domova 2.0 za pozvání k sepsání těchto řádek. Rád bych na úvod připojil osobní vzpomínku z doby před dvěma lety, kdy se Kanada stala mým „novým domovem“. Přivádí mě k tomu, proč mám k tomuto projektu i osobně vřelý vztah a zvláště mě těší, že se k nám vrací. Brzy po mém nástupu do funkce mě zde jako jedna z prvních přivítala paní Věra Kohoutová, šéfredaktorka novin Nový domov. Velice jsem si vážil, o jak přátelské přivítání šlo. Byli jsme spolu od té doby v čilém kontaktu a na stránkách novin vyšel mimo jiné náš společný rozhovor. Nesmírně mě mrzí, že další příležitost k setkání s touto laskavou a energií překypující dámou již nikdy nedostanu. Novému redakčnímu týmu při Masarykově institutu přeji hodně úspěchů. Paní Věra Kohoutová věnovala Novému domovu dlouhá léta obrovské úsilí. Jsem si jist, že by jí úspěšný návrat projektu, který nese tak výrazně její rukopis, potěšil.

Věřím, že jste měli tak jako já příjemné a inspirativní léto. Díky příznivé pandemické situaci jsem po dvou letech navštívil Českou republiku a také se vůbec poprvé vydal do Alberty. Z cesty na západ Kanady připravuji na svých účtech na Facebooku a Twitteru podrobnou reportáž a o několik dojmů bych se s vámi rád podělil i zde. Měl jsem nejen možnost jednat s nejvyššími představiteli provincie o posilování spolupráce mezi Českou republikou a Albertou, ale také navštívit místa, kde naši krajané bojovali za naši státnost. Chtěl jsem tlumočit jejich potomkům, že jsme na ně nezapomněli a vyjádřit jim naše poděkování. Za 2. světové války v této provincii vzniklo 18 poboček Československého národního sdružení (ČSSK). Kanadští Češi pořádali finanční sbírky, organizovali akce, kterými se snažili získat podporu kanadské veřejnosti pro obnovení Československa, a v neposlední řadě v řadách kanadské i československé armády bojovali v Evropě za naše osvobození. Dvě pobočky ČSSK se nacházely u hlavního města světa dinosaurů Drumhelleru. Místní věhlasné Royal Tyrrel Museum navštěvuje každoročně 375 tisíc návštěvníků. Zásluhu na tom má i Čechokanaďan Vladimír Krb, žák průkopníka vizualizace prehistorické éry Zdeňka Buriana. Je autorem impresivních nástěnných maleb, které jsou jedním ze symbolů muzea. Pět poboček ČSSK bylo založeno v jihovýchodní Albertě, jedna z nich v Cranfordu poblíž města Taber. S jeho česko-kanadským starostou Andrew Prokopem ještě pátráme, kdo přesně se zasloužil o to, že i Kanada má svůj Tábor. Tak se totiž původně název tohoto města psal, než jej v roce 1907 železnice pro snadnější výslovnost v angličtině upravila na Taber.

Kanadští Češi podporovali i kampaň za vznik Československa vedenou profesorem Tomášem Garriguem Masarykem. Před první světovou válkou byla velikost české komunity v Kanadě ještě omezená, přesto vznikly pobočky Českého národní sdružení v Albertě například v důlních městech u Crowsnest Pass v Rocky Mountains, či v Praze (Prague) v prériích poblíž Edmontonu.

I tyto příběhy si připomeneme unikátními dobovými fotografiemi při letošní oslavě našeho státního svátku, která se stejně jako v loňském roce uskuteční online formou. Oslava bude věnována Alfonsi Muchovi, spoluzakladateli secese, ke kterému Češi doma i tady za mořem vzhlíželi jako k národnímu hrdinovi. Také on bojoval za práva svého národa, jen jinými prostředky, svým uměním. Opustil svou hvězdnou kariéru v Paříži, aby vyprávěl příběh svého národa a dalších Slovanů prostřednictvím monumentální Slovanské epopeje. Po vzniku Československa vytvořil mimo jiné první bankovky a poštovní známky. K desátému výročí republiky pak dokončenou Epopej zdarma věnoval svému národu. Alfons Mucha si byl vědom narůstajícího nebezpečí ze strany fašistického Německa, přesto svou vlast neopustil. Když nacisté v roce 1939 získali úplnou kontrolu nad českými zeměmi, byl osmdesátiletý Alfons Mucha mezi prvními Čechy vyslýchanými gestapem. Zemřel zanedlouho poté. Prostřednictvím své tvorby k nám však promlouvá dodnes a zůstává jedním z nejlepších ambasadorů naší země. Jeho secesní plakáty patří k nejvyhledávanějším symbolům Paříže přelomu 19. a 20. století. Nedávná prezentace Slovanské epopeje v Tokiu se stala s více než 650 000 návštěvníky třetí nejnavštěvovanější výstavou roku na světě.

Vážím si, že mé pozvání na náš slavnostní večer přijali výjimeční hosté: Marcus Mucha, pravnuk Alfonse Muchy, Diana Crane, pravnučka Charlese Crana, sponzora Slovanské epopeje, kterému se pro jeho zásluhy o vznik našeho státu přezdívalo „kmotr Československa“, a Čechokanaďanka Sasha Suda, která stojí v čele Kanadské národní galerie. Velice se těším na jejich vystoupení.

Snad vás tato má „upoutávka“ zaujala natolik, že se k nám 28. října připojíte a společně si připijeme na úspěchy naší země. V průběhu nadcházejícího roku nás mimo jiné čeká již podruhé v historii předsednictví v Radě Evropské unie.

Další příležitostí k oslavě 103. výročí vzniku naší novodobé státnosti bude Sokolský běh republiky, který v kanadském hlavním městě uspořádáme společně s ottawskou Českou školou v neděli 24. října. Tato sokolská tradice má počátek v oslavách vzniku Československa, kdy členové Sokola zorganizovali výroční běh na jeho podporu. Vzorem jim tehdy byla štafeta s olympijskou pochodní, jen místo plamene nesli pouzdro s pozdravným poselstvím prezidentu Masarykovi. Před třemi lety sokolské organizace slavnou tradici výročních běhů republiky obnovily a my ji letos poprvé přinášíme i do Ottawy. Jako hrdý člen Sokola jsem velice rád, že vás na tuto akci mohu pozvat. Zakončíme ji rovněž společným přípitkem na zdar naší vlasti.

Na závěr bych vás chtěl pozvat ke sledování mých účtů na Facebooku a Twitteru @BorekLizec. Rád bych vám jejich prostřednictvím nabídl nejen podrobnosti a novinky o připravovaných oslavách, ale i pozvánky na naše další akce, zajímavosti z Kanady a užitečné informace.

Přeji vám příjemné a pestrobarevné podzimní dny. Budu se těšit na naše setkání, ať již virtuální, či osobní, která snad již budeme moci pořádat čím dál častěji.

Se srdečným pozdravem

Bořek Lizec
velvyslanec ČR v Kanadě

MEET MMI MEMBERS

In Memoriam: Josef Čermák

by **Robert Austin**

The CERES community is saddened to learn of the death of Josef Čermák, one of our program's closest friends and supporters. Joe, as we all called him, was 96 years old. An immigrant from the former Czechoslovakia, Joe was a distinguished lawyer, author, and actor, as well as an activist in multiple Czech and Slovak organizations in Canada.

Joe's permanent smile, sparkling eyes, and humour reflected a man who embraced the best of Canada and his homeland. Since the 1960s, Joe was devoted to building the University of Toronto's program of Czech and Slovak Studies. He helped to bring in multiple endowments that continue to support students to this day. These remain a crucial part of his legacy, as he loved nothing more than to give young people a chance to study and explore Central Europe.

CERES Director Professor Randall Hansen recalled, "Well into his eighties, Joe led an effort, including a hand-written appeal to hundreds of Czech nationals across the country, to raise further funds for student scholarships at CERES and student internships and exchanges in his home country. Thanks to him, and the wider members of the Czech diaspora that supported his efforts, the Czech Republic and Slovakia are and always will be at the centre of our research, teaching, and outreach. We are very grateful to Joe for his work. But more than that: he was our friend, and we will miss him very much."

Professor Robert Johnson, Director of the Centre for Russian and East European Studies (the predecessor to CERES) noted, "Joe will be remembered for the extraordinary range of his talents and accomplishments, but to me the qualities that best defined him were devotion and service. He lived extremely modestly and worked tirelessly to assist the people and causes that he loved. He was passionately loyal to two homelands—the Czechoslovakia of his birth and Canada, the second home where he lived for almost eighty years. Much of his energy was spent building bridges between the two, whether by promoting university study and exchanges or by public celebration of the music and culture of Czechs and Slovaks. In the years of communism, he helped to disseminate the writings of dissidents. After 1991, he advocated for democracy and civil society in the successor states and around the world. To the end of his life, he closely followed news of the world and was always ready to share his views on the latest developments, whether in Canada, the USA, or Central Europe. His heroes in these decades were Nelson Mandela, Barack Obama, and Angela Merkel, all of whom in his judgment embodied the qualities of leadership and moderation that he valued. He was a wise and thoughtful friend and I feel privileged to have known him."

Joe was born in 1924 in Skůry, Czechoslovakia. In an interview from 2005, he described himself as being part of a "very idealistic generation" that grew up during Czechoslovakia's two decades of independence prior to the Second World War. In 1938, he witnessed the invasion of his country by German troops, an experience that stayed with him for the rest of his life. He studied law at Charles University, but his young adulthood was disrupted by both the war and the subsequent communist takeover of Czechoslovakia in 1948. In September 1948, Joe was arrested by the regime for participating in public demonstrations, and following his release from prison, he decided to leave his beloved country. He fled first to refugee camps in Germany before settling in Canada in 1949 at the age of 25. His deep love of Canada started then and never abated.

"All in all, I had a good run. I inherited good genes and good health, I (almost) always had enough to eat, a roof over my head and good friends. It is said that if all of us deposited the crosses we bear in a huge storage area and were given a choice to pick new ones, we would inevitably choose the ones we deposited. At least I do not know of anyone with whom I would like to change places. With the possible exception of my cat Čička."

Joe finished law school at the University of Toronto and was called to the Ontario Bar in 1960. He always sought to help other refugees and newcomers to Canada, often providing free legal assistance to those who needed it. He was involved with many boards, clubs, and organizations, such as Sokol Canada and the Czechoslovak Association of Canada, where he served as president for two terms. As he settled into his new life in Toronto, he also began to learn and write about the history of Czech and Slovak immigrants in Canada. Initially he wrote only in the Czech language but received many requests for English translations of his works. In 2003, he published his popular history book in English*: It All Began With Prince Rupert: The Story of Czechs and Slovaks in Canada.*

In addition to prolific writing, Joe also acted in productions at the Nove Divadlo theatre in Toronto. Toward the end of his life, he entertained other residents of his nursing home with folk singing. Members of the Czech and Slovak community fondly remember Joe's love of poetry and his poetry recitations at community events.

During his life, Joe was honoured with many awards, including the University of Toronto's Arbor Award. He will be deeply missed, and the CERES community will always remember his significant contribution to our program. We have lost a wonderful person.

Robert Austin is Professor and Associated Director of CERES at Munk School of Global Affairs and Public Policy, University of Toronto.

JOSEF ČERMÁK

*15.11.1924 - †20.9.2021

Every emigre community and every host country should be so lucky to have such a man as their unofficial leader. Joe had deep and abiding roots in both worlds, and because of that, was able to bring both of them closer together. I can't speak for his acting, but he was a pretty good writer, not just as an historian, but as a biographer too. His biography of Milan Kroupa, Rozlet, is a jewel of a book, and typically, it focuses on another emigre who has found success and made great contributions to his adopted country.
Thanks again.

Paul Wilson *is a translator from Czech to English language and writer.*

S velkým zármutkem jsem přijal zprávu o odchodu **„Pepíčka,“** milého Josefa Čermáka, velkého Čecha v Kanadě.

Od prvního setkání jsme našli společnou řeč i humor, které nesmírně obohatily moji více než čtyřletou misi v Kanadě. Navštěvoval jsem jej pravidelně v torontské nemocnici St. Joseph Health Center, kde našel své útočiště, a kde pokračoval ve své spisovatelské práci.

Jeho fenomenální kniha The Story of Czechs and Slovaks in Canada s podtitulem It all began with Prince Rupert je nezbytným průvodcem pro každého českého diplomata, který nastupuje službu na českém zastupitelství v Kanadě. Usnadňuje jeho první kroky při setkávání s osobnostmi, které po desetiletí ovlivňovaly českou a slovenskou komunitu v Kanadě i kanadskou společnost samotnou. Je klíčem k pochopení bohaté historie Čechů a Slováků, kteří našli v Kanadě svůj nový domov.

Měl jsem čest napsat předmluvu k jejímu poslednímu vydání a vystoupit na křtu knihy, který se proměnil v srdečnou a důstojnou oslavu „Pepíčka“ ze strany významných krajanských i kanadských osobností. Do posledního místa zaplněný sál připravil skvělé uvedení knihy na cestě za novými českými a kanadskými čtenáři. Znovu se usmívám, když si dnes čtu Pepíčkovo věnování, které vepsal do mého exempláře: „Jeho Excellency, ale hlavně příteli chudých uprchlíků Pavlovi Hrnčířovi, Josef Čermák. V Torontu 23. 1. 2019.“ Vzpomínám s pokorou a úctou.

Pavel Hrnčíř *byl velvyslancem České republiky v Kanadě v letech 2015-2019.*

Zemřel Josef Čermák, Q.C. (*15.11.1924 - +20.9.2021)

České a Slovenské sdružení v Kanadě vyjadřuje upřímnou soustrast nad úmrtím významné torontské osobnosti a předního člena a funkcionáře ČSSK Josefa Čermáka, ve věku nedožitých 97. let.

Čest jeho památce !

Josefe,

obdrželi jsme zprávu, že Tvá pozemská cesta se naplnila a zbývá nám se s Tebou rozloučit. Rozloučit se s veškerou pokorou a úctou, kterou si zasloužíš. Rozloučit se za všechny ty nesčetné lidi, kterým jsi pomohl slovem, skutkem a nebo jen podpisem na jejich dokumenty, které jako nově příchozí potřebovali.

Jako příchozí s první lodí do Halifaxu jste spolu s ostatními založili kanadský Sokol a před 51 lety i **Nové divadlo v Torontě**, kde jsi až do posledních let vystupoval. Tvůj život zde v Ontáriu daleko od rodných Skůr byl vrchovatě naplněný, odměněný mnohými poctami a cenami. Vše však bylo pro Tebe pouhou cenou a nepřikládal jsi jim moc významu.

Děkujeme, že jsi při svých vystoupení recitoval básně svých milovaných básníků. Kultivoval jsi tím nás i posluchače a ukazoval krásu rodné řeči.

Jsme Ti za mnoho vděční; za podpisy, za moudrost, za důvěru, za sezení u ohně do pozdních dnů Tvého života a naslouchání Tvému hlasu, za lásku a dobro, které jsi rozséval kolem sebe.

Josefe, všichni z divadla na Tebe budeme vzpomínat

Martin Přibáň *je členem Nového divadla v Torontě*

Pepíček, jak mu většina z nás v komunitě říkala, byl vážený advokát a Queen's Counsel. Během své kariéry se zasloužil o pomoc české a slovenské komunitě. Nikdy neodmítnul pomoc svým krajanům. Byl kromě jiného členem organizací jako Sokol, CSSK a MMI. Muzeu imigrace v kanadském Halifaxu věnoval mnoho materiálů týkajících se přistěhovalců z Československa. Během svého života napsal i několik knih. Snad nejznámější je “It all began with Prince Rupert”. Obdržel např. cenu Gratias Agit, kterou uděluje ministr zahraničních věcí České republiky za šíření dobrého jména České republiky v zahraničí.

Vzpomínám na naše chvíle u Georgian Bay, kde to měl Pepíček nesmírně rád. Jeho další láskou bylo divadlo. Vytvořil mnoho krásných rolí a hrál do požehnaného věku, pokud mu jeho zdraví dovolilo.

Budiž mu země lehká. Víme, že v českém nebi má místo jisté.

Dasha Belacik-Hubschmann *je členkou Nového divadla v Torontě*

Josef Čermák

se narodil 15. listopadu 1924 ve Skůrách. Absolvoval Reálné gymnázium Václava Beneše Třebízského ve Slaném, v roce 1943 byl totálně nasazen v Poldi Kladno a po válce začal studovat na Právnické fakultě UK.

Během únorových dnů 1948 se zúčastnil studentských demonstrací včetně pochodu na Pražský hrad. Během pohřbu prezidenta Edvarda Beneše byl na krátkou dobu zatčen a po propuštění se rozhodl emigrovat. Po několika měsících strávených v uprchlických táborech v Bavorsku, emigroval v dubnu 1949 do Kanady.

V emigraci prošel řadou zaměstnání, než v roce 1950 nastoupil v torontské veřejné knihovně. V letech 1955 - 1958 absolvoval právnická studia na University of Toronto a na doporučení profesora Bory Laskina se stal koncipientem v advokátní kanceláři Borden Elliot. Od roku 1962 působil jako právník ve společnosti Smith, Lyons Torrance Stevenson & Mayer. Po příchodu do Kanady byl aktivním členem Klubu dr. Milady Horákové, členem správních rad řady obchodních společností a kulturních i tělovýchovných organizací. Poskytoval bezplatnou právnickou pomoc potřebným, organizoval řadu vzdělávacích akcí spojených s výměnou studentů mezi University of Toronto a Českou republikou.

S Milo Kubíkem vytvořil desítky českých, slovenských a několik anglických pořadů pro torontskou televizi, spoluorganizoval výměnné koncerty mezi Kanadou a Českou republikou a podílel se na založení řady nadací.

Dominantní úlohou v jeho životě byla novinářská a divadelní činnost, ale rovněž vlastní literární tvorba. Josef Čermák je držitelem řady mezinárodních ocenění a vyznamenání, jmenovitě Epstein Award, Arbor Award, členství ve Skupině 175 (k výročí založení University of Toronto), Masarykovy ceny ČSSK, Pamětní medaile prezidenta ČR a naposledy ceny Ministerstva zahraničních věcí ČR Gratias agit.

Je nositelem hodnosti Queen´s Counsel a byl poradcem kanadské vlády.

Paula Dolejš *je zástupkyní Českého a slovenského sdružení v Kanadě.*

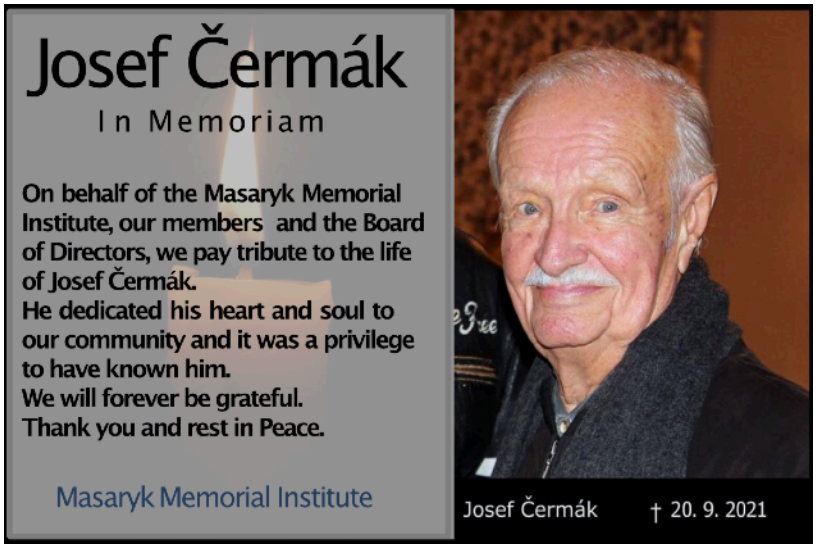

Pepíček Čermák byl do určité míry typický člen své generace, která byla vymodelovaná z tvůrčí hlíny ideálu Masaryka a Churchilla. Ale byl také samorost – unikátní osobnost, která spojovala tři "P": právo, politiku a poezii. Těmto múzám věnoval svůj dlouhý a plodný život.

Svou právnickou kariéru využil na nezištnou podporu krajanů v Kanadě. Do konce života přispíval do krajanských novin svými články, které nás obohatily jeho unikátní perspektivou. A poezie? On ji nejen psal, ale i žil. Dovedl se radovat ze zdánlivě bezvýznamných věcí jako jsou hry světla na jezeře, měnící se barvy listí či tramvaje skřípající na torontské výhybce.

Pepíček Čermák reprezentoval konec éry. A protože to byl člověk kultivovaný, odešla s ním určitá nevinnost. Nevinnost člověka, který věřil v principy demokracie a pravdy.

Odešel s ním opravdový Sokol. Věřím, že po dlouhém boji za svobodu – za sebe i za své krajany – bude jeho duše kroužit v podobě sokola nad lukami a lány svého rodného Podřipska stejně tak, jako nad jeho zamilovanou krajinou La Fontaine v okolí ontárijského Georgian Bay, která mu jeho rodnou hroudu připomínala.

Zuzana Hahnová a Milan Kroupa

Josef Čermák

Josef Rudolf Čeněk Čermák was a true renaissance man; one could read ten articles about him and each would tell the story about a completely different facet of his life and each would be completely engrossing. It is my privilege here to write about brother Čermák's involvement in and contribution to Sokol; and while not exhaustive, it will tell a story of a man committed to supporting Sokol ideals in many different ways.

Born on November 15, 1924, in Skůry, Czechoslovakia, br. Čermák joined the Sokol movement at a young age, and took part in Slets (gymnastic gatherings) in Prague, including the XIth All-Sokol Slet in 1948. After immigrating to Canada in 1949, br. Čermák found the company of fellow Sokols in Toronto and quickly became a valued member of the community. Br. Čermák took part in regular gym classes, organized and attended cultural events, and continued participating in Sokol Slets in Canada, USA and various European countries, eventually returning to Slets in Prague after 1989.

Over the decades, br. Čermák also played an active role in the administration of Sokol in Canada serving, among other positions, as secretary and legal advisor for Sokol Toronto in the 1960s as well as president of Sokol Canada in the early 2000s. During his tenure as president between 2007 and 2011, br. Čermák oversaw the commemorations for the anniversary of 100 years of Sokol in Canada, including a celebration in April 2011 in Toronto and the installation of a memorial plaque in Sparwood, BC, the home of Canada's first Sokol unit. It is during this time that I truly had the chance to get to know br. Čermák personally.

Our family joined Sokol Toronto in the mid-1980s and, from our earliest days, I recalled seeing br. Čermák consistently at weekly gym classes and, in particular, when we were practicing calisthenics for an upcoming Slet; he was always cheerful, kind and friendly, ready to do his part in the mass exercises, with perhaps a glint of mischief in his eye. But it was only when br. Čermák and I (as secretary) worked together on the Board of Sokol Canada did I begin to appreciate the depth of his character, experience, intelligence, wit, and devotion to the Czech community. I thoroughly enjoyed our collaboration and was impressed not just by br. Čermák's ability to efficiently conduct board business, but his vast network of acquaintances in academic, cultural, political and national circles; his ability to write or speak in great detail of historical Sokol events and of the people involved; and to do so with humour, consideration and conviction.

The Sokol organization is not just gym classes and board meetings, however; it is also about culture, fellowship, working together towards a common goal and, of course, celebrations – be it holidays, birthdays, or just joy in spending time outdoors together. Perhaps this diversity of purpose is what attracts so many different people to the organization. Certainly, br. Čermák seemed just as comfortable on the calisthenics field as quoting poetry (either a Czech poet's or his own!) at a gathering or sharing a vignette of Czech history at a meeting. Br. Čermák was seen at all Sokol events – from Slets and competitions to dances and potlucks, always with energy and a kind word. And, as many will remember, he was always one of the first in line to purchase a box of cukroví at Sokol's annual Christmas Market!

Br. Čermák was one of the individuals in our community who witnessed great changes on both the world stage and more locally in Toronto; bringing that experience to bear on his activities, he was unfailingly generous in his time and efforts. Br. Čermák's spirit and dedication will be missed but also remembered with great fondness and gratitude.

Jarmila Becka Lee, *Sokol Gymnastic Association of Toronto*

PUTOVANIE ZA SV. CYRILOM A METODOM

2. pokračovanie by Olga Turok

Skvosty s organizátorom ČSSK pokračujú v práci.

Nový film o histórii Slovanov: Putovanie za Konštantínom a Metodom

1. Náš minuloročný dvojdielny projekt "Na skok k naším pohanským Slovanom" mal veľmi pozitívne ohlasy. Urobilo nám to všetkým skutočnú radosť, za čo sme naším divákom vďační.

2. Mňa to povzbudilo do novej práce a rozhodla som sa so Soňou Pevnou urobiť akési filmové premostenie od pohanstva ku kresťanstvu.

3. Náš scenár načiera i do politickej situácie, v ktorej sa Európa v ranom stredoveku nachádzala a ako sa s ňou vyrovnávali Slovania.

V tomto voľnom pokračovaní filmu o našej starej histórii vás bude znovu sprevádzať Ľudmila, dievča z ľudu. Diváci uvidia mocného vládcu Franskej ríše, kráľa Dagoberta, i postavu odvážneho franského kupca Sama, bojovníka, ktorý aktívne podporí protiavarské povstanie Slovanov a získa si ich rešpekt.

Ako slovanská spoločnosť žila duchovne, divákovi ukáže scéna s pohanským kňazom - žrecom.

4.Touto scénou ukončujem jedno obdobie a príbeh sa prenesie o dlhý čas dopredu, do obdobia príchodu kresťanstva, vtedy už na Veľkú Moravu, do doby Konštantína a Metoda a ich duchovnej činnosti, ktorú pre nás, Slovanov nezištne vykonávali.

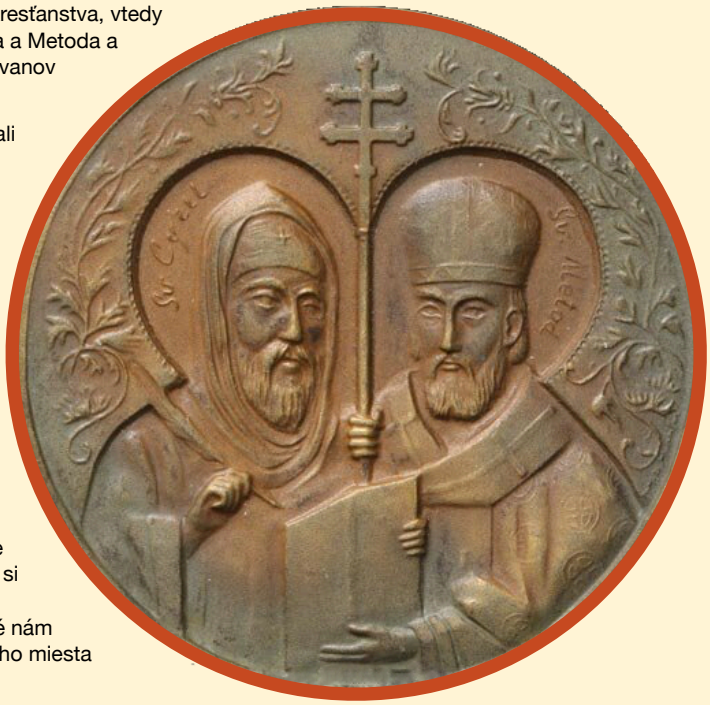

5. Zabrali sme veľkú časť histórie a napísali viac, než sme mali v pôvodnom úmysle.

6. Je úžasné, že pracujeme spoločne s Čechmi, Poliakmi, Rusínmi a Ukrajincami, pretože tento projekt nie je len o našich dvoch národoch, ale o všetkých slovanských národoch a snažím sa, aby ich jazyk bol súčasťou scenára v originálnom znení.

7. Scény, ktoré sa musia točiť v prírode, máme už čiastočne za sebou, no stále nám ostáva veľa práce, ktorú sme ešte nemali príležitosť urobiť.

Dôvodov je viac. Práca na filme je veľmi náročná. Len ten, kto už filmoval vie, že je to práca vzrušujúca, krásna, ale vyžaduje si nesmiernu trpezlivosť nielen priamo pri natáčaní, ale i trpezlivosť s počasím, ktoré nám nie je vždy naklonené a hľadaním vhodného miesta na prácu.

Nie vždy môžem začať s natáčaním ďalších scén, aj keď mi počasie praje. Okolnosti môžu byť rôzne, zdravotné problémy, nedostatok času. Ale ja som trpezlivá a viem, že sa dobré okolnosti znovu naskytnú, lebo sme všetci odhodlaní dotiahnuť prácu do konca.

Dnes si ani neviem predstaviť, aké finančné náklady nás ešte čakajú, aby sme mohli projekt dokončiť. Máme nádej, že nám pomôže MMI, alebo súkromní sponzori. Nik z nás netušil, do akej miery to bude nákladné. Ale nevzdávam sa. Nová Vize vám umožní náš film vidieť.

8. S veľkou radosťou oznamujem, že sa k našej práci pripojili herec z Krakowského divadla Krzysztof Jaworski a poľský hudobník Jerzy Drotlef.

V tejto inscenácii zaznejú znovu i piesne v podaní Soni Pevnej, a tiež okrem okariny si diváci budú môcť vypočuť jeden z veľmi starých hudobných nástrojov Duduk.

Budeme sa tešiť, že sa s vami znovu stretneme na televíznej obrazovke."

Masaryk Memorial Institute

„Jsme malá země, ale přesto jsme kdysi byli duchovní křižovatkou Evropy“

- Václav Havel

JOSEF SKÁLA VZPOMÍNKA

Význačná osobnost a zejména pak výjimečný člověk, profesor Dr. Josef Skála nás opustil. Člověk obdařený neuvěřitelným nadáním, inteligencí a lidskostí, profesor dvou univerzit, nositel největšího vyznamenání udělovaného kanadskou lékařskou komorou, herec, režisér a spoluzakladatel vancouverského Divadla za rohem po sobě zanechal nejen úžasné dílo v oblasti vědy a umění, ale také spoustu smutných lidí.

Na vyčíslení úspěchů Dr. Skály, a to jak v oblasti vědy, tak i v oblasti umění, by asi nestačila kniha. Lidem umožnil, aby se zahloubali nad životem a občas se sami sobě i zasmáli. Nejdůležitější pro něj byly vztahy, které si v průběhu svého života vytvořil. Podařilo se mu vychovat dva úžasné syny Petra a Martina a uchovat si s nimi a jejich rodinami báječný vztah. Získal si úctu a přátelství kolegů v mnoha zemích ve vědě i v umění a jeho dlouholetým přátelům, se kterými udržoval styk po mnoho let bude opravdu hodně chybět. K těm mimořádným vztahům patří i vztah ke své, jak Josef sám říkal, lepší polovině Evě Kindermanové. Nehledě na to, že byl vědec, byl také „věčný romantik“ a stal se vlastně zázrak. V poměrně zralém věku se setkal vědec kombinovaný s umělcem se skvělou pianistkou. Romantika mezi nimi jenom jiskřila. A Josef nemohl mít větší radost, než když mu Eva zahrála Janáčka či Beethovena. Ovšem ten vztah určitě Josefovým předčasným odchodem neskončil, ten bude pokračovat.

Josefovi, člověku nadmíru přemýšlivému také občas vrtalo hlavou, co po sobě člověk po té krátké pouti životem zanechá. Bylo to tak trochu typické – člověk, který toho tolik dokázal, si klade tyto otázky a není si tak úplně jist sám sebou. Odpověď je ovšem v tomto případě snadná – dokázal jsi toho, Josefe, hodně a svět jsi svojí přítomností opravdu obohatil. Snad jediné co bych Ti mohl tak trochu iracionálně vyčítat, je Tvůj odchod, protože nám Tvým přátelům a blízkým budeš opravdu chybět.

INVITATION

"Anything I don't do for my nation, I don't consider work." A. M.

Ambassador of the Czech Republic to Canada
H.E. Bořek Lizec & Mrs. Kateřina Lizcová Kulhánková

Cordially invite you to an online celebration

Czech National Day in Canada

Honoring

Alphonse Mucha

Co-Founder of Art Nouveau & National Hero

Special Guests
Marcus Mucha, Great-Grandson of the Artist
Diana Crane, Great-Granddaughter of Charles Crane, Sponsor of the Slav Epic
Sasha Suda, Director & CEO of the National Gallery of Canada

Canadian Premiere of a New Documentary Film
Mucha: The Story of an Artist who Created a Style (Svět podle Muchy)

October 28, 2021, 8 p.m. ET
Live Streaming
www.MZV.cz/Ottawa

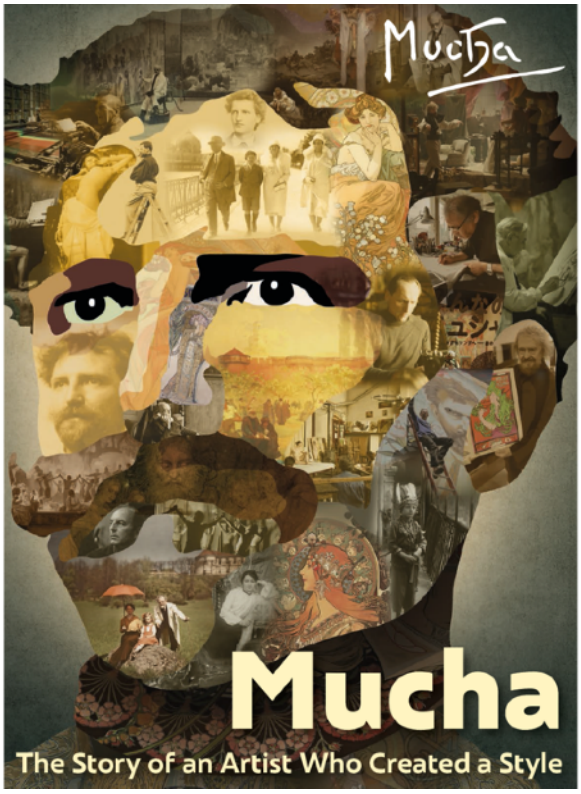

A Czech Dream

Since 1620, many generations of Czechs, both at home as well as abroad, dreamt of the re-creation of an independent Czech statehood. That dream was fulfilled only three centuries later on October 28, 1918 with great help from Canada. Czech-Canadians supported the campaign for our national independence led by Professor Tomáš Garrigue Masaryk. They raised funds and enlisted in the Canadian and Czechoslovak armies. Moreover, with the United States neutral during the first years of the conflict, many Czech-Americans joined the Canadian army as well. More than 30,000 Czechs from North America fought in Europe.

Czechs in North America just as in Europe looked up to the world-renowned Art Nouveau pioneer Alphonse Mucha as a national hero. Long before World War I, he began fighting for the rights of his nation by other means, through his art. He left his star career in Paris to tell the story of Czechs and other Slavic peoples in a series of monumental paintings, the Slav Epic. After Czechoslovakia was founded, he created the country's first banknotes and stamps. On the occasion of the 10th birthday of the new country, Alphonse Mucha presented the completed Slav Epic as a gift to his nation. He did so together with Charles Crane, the sponsor of the cycle and Godfather of Czechoslovakia as he was called for his merits for the creation of the country.

Unfortunately, the First Czechoslovak Republic did not live much beyond its 20th birthday. When Nazis seized complete control of the Czech lands in 1939, the eighty-year-old Alphonse Mucha was among the first people interrogated by Gestapo. He passed away soon after that. Through his art, however, Alphonse Mucha continues to live as one of our country's best ambassadors. His Art Nouveau posters are among the most sought-after symbols of Paris at the turn of the 19th and 20th centuries. The recent Slav Epic presentation in Tokyo became the world's third most visited art exhibition of the year with more than 650,000 visitors.

Ambassador Bořek Lizec

Organizer — Embassy of the Czech Republic in Ottawa

Partner — Mucha Foundation

MMI

Sunday OCTOBER 17, 2021

MASARYKTOWN

FALL MARKET

OUTDOOR FALL MARKET
AND YARD SALE

toys, honey, meats & cheese, secondhand books,
records, other yard sale items, BBQ, Debrecyna sausages

10:00 AM – 2:00 PM

Connected with one's Roots Through Friendship & Shared Experience

by Veronika Roux-Vlachova

On a beautiful Wednesday afternoon in September, I had the pleasure of being invited to the home of a lovely Czech couple. Their beautiful, Century Craftsman style home is perched on a tree-lined street in the calm and quiet Wychwood neighbourhood.

The minute we walked in the door, the sweet sounds of Dvorak immediately put us at ease. The warm and comfortable space is filled with curated works of art, wooden arches, displays of Czech glass and beautifully arranged period furniture. The family has occupied this beautiful home since 1964, raising five children, and now welcoming many grandchildren.

Shortly after my arrival, another couple came through the door. These old friends have known each other since their youth at Masaryk Hall in the 50's and 60's, having participated in international Sokol competitions together, raising their children together and now sharing the sweet sounds of their grandchildren calling them, "Baba" and "Deda".

Throughout the afternoon many happy memories were shared. As I listened to their stories, I realized that the richness in the Czech and Slovak culture was not only in its history, but also from the contributions of fine folks like my hosts and their friends to the arts, science and business, and, most of all, to memories shared.

I am part of a younger generation, whose family immigrated to Canada in 1980. Arriving at the age of five, my education was in French and English. My parents did their best to ensure I assimilated into Canadian culture.

It wasn't until my 20's, when I was living in New York City, that I began to wonder about my Czech culture. I started attending various events to meet other young Czech people, and learn about the history and culture. Through Czech books, music, operas, literature and even sports such as tennis, I was able to slowly connect and learn about my roots.

On that September afternoon in Toronto, as I listened to the conversation and laughter, I was reminded that these memories were filled with shared experience - sporting competitions, concerts, operas, poetry, theatre, and even business projects. It was through these events that the memories lived, and were then passed through generations to remember and cherish. These shared experiences not only allow for people to meet, but create more memories, while sharing parts of our beautiful history.

Photocredit: "A Gem for Canadian Mosaic History" published by the Masaryk Memorial Institute in July 1957.

Veronika Roux-Vlachova is a realtor with Chestnut Park Realty in Toronto. Born in Prague, she has made Canada her home since the age of five. With a passion for the arts and architecture, she strives to find the history of the Czech communities in Toronto as well as their impact within the fabrics of the city. She lives in Yorkville with her husband and four children. When she is not helping others find their perfect home, she can be found on the tennis court perfecting her backhand.

Chtěl bych odkoupit podíl osoby, se kterou mám v České republice ve spoluvlastnictví nemovitost. Jak zjistím cenu jejího podílu? Jak mohu postupovat, pokud by osoba nesouhlasila s prodejem? Není totiž možno danou nemovitost spravovat ve chvíli, když máme odlišné představy o opravách a investicích. Na koho se mohu v této věci obrátit?

Můžete se obrátit jak na odborníka v České republice v oblasti realit, který Vám vypracuje odborné posouzení ceny či si nechat vypracovat znalecký posudek ceny obvyklé v místě a čase soudním znalcem v oboru oceňování nemovitostí. Jako spoluvlastník části nemovitost můžete druhého spoluvlastníka vyzvat k prodeji jeho spoluvlastnického podílu za odpovídající cenu. Jednání se státními institucemi jsou ale zpravidla velmi zdlouhavá, protože rozhodnutí o prodeji majetku, který je ve vlastnictví státu, podléhá složitému schvalovacímu procesu. I zde je proto vhodné obrátit se na odborníka, který působí přímo v České republice a zná jakým způsobem, postupovat.
Nebude-li spoluvlastník s prodejem svého podílu Vám souhlasit, můžete se obrátit na soud s žalobou na zrušení a vypořádání spoluvlastnictví. I tyto soudní spory jsou zpravidla vedeny několik let a zahrnují otázku vypořádání investic, předkládání posudků atp. I v těchto sporech je proto vhodné být zastoupen advokátem.

S pozdravem,

JUDr. Jaroslav Horký
Advokát

Advokátní kancelář H&P-LAW, s.r.o.
Sokolovská 6/85, 18600 Praha-Karlín
Tel.+420221719041, Fax.+420221719059
Mob.+420602205400
jhorky@ak-hp.cz

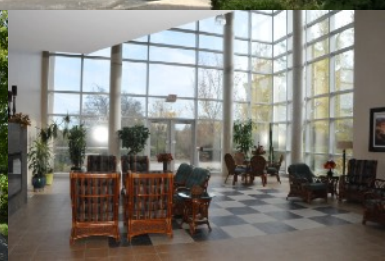

V tištěné formě vycházel Satellite 1-416
třicet let od roku 1991 do roku 2020,
na internetu byl pravidelně od roku 2003.
Na počátku pandemie, v roce 2020
jsme vycházeli denně,
později jako týdeník,
od ledna 2021 jsme na internetu
každý třetí týden v měsíci!
Po dohodě s redaktorkou Nového domova
vyjdou dvě příští čísla
23. září a 28. října 2021.
V příštím vydání se budeme
zabývat kanadskými volbami
a Torontským mezinárodním filmovým festivalem.
Naleznete nás na webu:
ZPRAVY.CA nebo SPRAVY.CA
pravidelně aktualizujem i další stránky:
fotbal.zpravy.ca - hokej.zpravy.ca - kalendar.zpravy.ca
starší vydání našich novin jsou na archiv.zpravy.ca

Contributors are welcome! Please, send your ideas and articles to email address novydomoveditor@gmail.com. The ideas and opinions presented in the articles do not necessary represent those held by the publisher.

ACKNOWLEDGEMENTS

Special thanks to the volunteers who contributed to this Newsletter and participated in its production.

The Newsletter is published with the financial support of the Ministry of Foreign Affairs of the Czech Republic.

MMI is very fortunate and grateful to be a part of the Canada Summer Jobs program, which is funded by the Government of Canada.

The MMI editorial staff reserves the right to edit, shorten, correct, or not publish contributions of stories and photographs.

Ministerstvo zahraničních věcí České republiky

Canada

"Small acts, when multiplied by millions of people, can transform the world."

- Howard Zinn

Killarney P.P., photo: *M. Tomšů*

Graphic design by K. Sýkora

Contacts:

450 Scarborough Golf Club Road
Toronto, ON M1G 1H1

novydomoveditor@gmail.com - newsletter
michaela@novydomov.ca - advertisements
office@masaryktown.ca - park rental

(416) 439-4354

https://www.masaryktown.ca

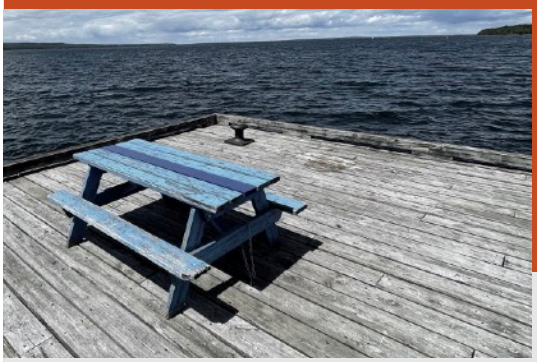

OUR TEAM

MARTINA TOMSU is a communications and public relations specialist with experience creating compelling digital content for both profit and non-profit organizations.
She graduated in Political Science and European Studies in Olomouc and she has a varied professional background from different parts of the world including the Czech Republic, Belgium, Iraq and Canada.
She is a Czech native with a passion for Czech and Slovak culture, yoga, climbing, meeting people and connecting them, finding stories and writing about them.
Working alongside the creative marketer Michaela, she is committed to promote Czech and Slovak language and culture and create a newsletter that is appealing to all generations of Czechs and Slovaks living in Canada.

MICHAELA HOFERICA, born in Brno and raised in Bratislava and Toronto, brings a background in film and theatre arts performance and production to her role as Masaryktown's new Marketing and Communications Advisor.

After a dozen or more years translating texts, producing docs, creating ads and chasing the next big story, Michaela is busy handling marketing for the family business, and raising two children.

Now, sitting at the right hand of our talented new editor, Michaela is thrilled to contribute her creativity, passion for Czech and Slovak culture, and knack for connecting people, to Masaryktown's exciting new Newsletter, and revived social media presence.